

Ekselencije, laureati i porodice, dragi studenti i nastavnici, dame i gospodo, dragi prijatelji,

Velika mi je čast i zadovoljstvo biti danas na dodjeljivanju Nagrade Duško Kondor za građansku hrabrost i Nagrade Duško Kondor za afirmaciju građanske hrabrosti.

Ove Nagrade su osnovane u čast Duška Kondora, profesora, borca za ljudska prava i suosnivača Helsinškog odbora za ljudska prava u Republici Srpskoj, koji je okrutno ubijen u vlastitom domu u Bijeljini u februaru prije pet godina.

Znam da ovdje danas s nama imamo neke od njegovih prijatelja i bivših učenika, koji su ponosni što su poznavali profesora i koji će zauvijek pamtili stvari koje ih je on učio. Vas želim posebno pozdraviti.

Danas takođe imam čast uručiti Nagradu Duško Kondor za građansku hrabrost građanima Sarajeva za njihovu hrabrost i odvažnost tokom opsade grada od 6. aprila 1992. do 29. februara 1996. godine.

Opsada Sarajeva, kako je postala opšte poznata, toliko je zloglasna u sukobu u bivšoj Jugoslaviji – da nešto slično nije u evropskoj istoriji zapamćeno od vremena Drugog svjetskog rata. A desila se upravo ovdje u Sarajevu, prekrasnom gradu koji je bio domaćin Zimskih olimpijskih igara 1984. godine; igara koje je gledao i u kojima je uživao cijeli svijet.

Danas smo ovdje da odamo počast svima onima koji su ubijeni, koji su umrli ili su ranjeni tokom 1425 dana opsade grada u srcu Evrope.

Više od 10.000 ljudi je izgubilo život, više od 50.000 ljudi je ranjeno.

Ovdje smo i da slavimo život onih koji su preživjeli.

Odajemo počast ljudima u Sarajevu koji su sačuvali svoje dostojanstvo i dostojanstvo svog grada uprkos četiri godina života u uslovima daleko ispod ljudskog standarda.

Odajemo počast Sarajlijama koji su prkosili hladnoći, gladi, granatama i snajperima – kako bi nabavili neophodne dnevne potrepštine.

Odajemo počast građanima Sarajeva što su očuvali duh Sarajeva uprkos svakodnevnom suočavanju sa smrću i teškim gubicima.

Njihova izdržljivost je dokazala snagu ljudske prirode.

Pod ogromnim stresom, očuvali su svoju kreativnost, smisao za humor i svoj ponos.

Danas, predajemo nagradu svima od 340.000 osoba koje su ostale u Sarajevu u tom periodu.

Zimus smo imali velike snježne padavine u Sarajevu. Kada sam otvorila vrata te subote ujutro, vidjela sam baštu i ulicu ispred moje kuće prekrivenu sa više od metar snijega.

Uskoro, međutim, susjedi su počeli izlaziti na ulice iz svojih kuća sa lopatama, zimskom opremom i odjećom i počeli čistiti ulicu sve do asfalta – kako bi se mogli voziti automobili.

Drugi su izlazili noseći topli čaj, sendviče i uskoro je ulica bila puna smijeha, ljudi, razdragane djece.

Prije sam mislila da “dugnad”, norveška riječ za dobrovoljni rad koji ljudi obavljaju zajedno, opisuje nešto tipično za Norvešku. Ali ovog februara sam vidjela da to nije potpuno tačno. ”Dugnad” je i nešto sarajevsko čega je u obilju bilo tokom rata.

Drago mi je što sam na dužnosti ambasadora Norveške u Sarajevu. I velika mi je čast što predajem ovu nagradu svim građanima Sarajeva – koji je sasvim sigurno zaslužuju.

Zadovoljstvo mi je predstaviti gđina Miroslava Živanovića, zamjenika gradonačelnika Sarajeva.